

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลของการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ และ (2) เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบักคอง จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2550 ได้มาจากการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 40 คน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน ผู้วิจัยดำเนินการกับกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ จำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และกลุ่มควบคุมได้รับโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะจำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เช่นเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการสำหรับกลุ่มทดลอง (2) โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มควบคุม (3) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต ใช้คัดแยกนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง ต่ำ (4) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการนักเรียนกลุ่มทดลอง มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการนักเรียนกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purposes of this study were to: (1) compare the effects on development of emotional quotient of the experimental group prior to and after using an integrated guidance activities package; and (2) compare the emotional quotient of the experimental group students using an integrated guidance activities package with that of the control group students using the provided information program.

The subjects were 40 Prathom Suksa V students of Ban Bakdong School in Si Sa Ket province in the 2007 academic year obtained as a result of evaluation of their emotional quotient. After that, they were randomly assigned into an experimental group and a control group each of which comprised 20 students. The researcher trained the experimental group with the use of an integrated guidance activities package for 14 periods of 50 minutes each; while the control group was trained from a provided information program also for 14 periods of 50 minutes each. The employed research instruments were (1) an integrated guidance activities package for the experimental group, (2) an information program for the control group, (3) the emotional quotient assessment form of the Department of Mental Health for classifying the students into the high, medium, and low emotional quotient groups, and (4) an emotional quotient assessment form developed by the researcher with .92 reliability coefficient. The employed statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were (1) after using the integrated guidance activities package, emotional quotient scores of the experimental group students were significantly higher than their counterpart scores before using it at the .05 level; and (2) after using the integrated guidance activities package, emotional quotient scores of the experimental group was significantly higher than the counterpart scores of the control group using the information program at the .05 level.